

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף צא.

כשהכתוב מזכיר שני דברים, האם צריך פסוק ללמד שאפי' באחד מהן הדין כן?

בפסוק "מן הבקר או מן הצאן"	בכל הפסוקים	
ילפינן לחלק	לא צריך	לר' יונתן ¹
לא ילפינן לחלק ³	צריך	לר' יאשיה ²

לתנאים דלהלן, מהיכן ידעינן לדרשות דלהלן?

באם הביא נדר ונדבה ביחד שצריך נסכים לכל אחד	שצריך להביא נסכים על נדר לבד ונדבה לבד גם כשלא הביאן יחד	
לפלא נדר או לנדבה	מזה שלא כתוב יחדו	לר' יונתן
לפלא נדר או לנדבה ⁴	לפלא נדר או לנדבה	לר' יאשיה

הביא שני קרבנות באופנים דלהלן, מאיזה או ילפינן שצריך להביא נסכים לכל אחד?

עם עולה בנדר	עם עולה בנדבה	עם שלמים בנדר	עם שלמים בנדבה	
או שלמים	או זבח	או במועדכם	או נדבה	עולה בנדר
או זבח	או שלמים	או נדבה	או במועדכם	עולה בנדבה
או במועדכם	או נדבה	או שלמים	או זבח	שלמים בנדר
או נדבה	או במועדכם	או זבח	או שלמים	שלמים בנדבה

¹ מקשה הגמ', דלכאורה מצאנו סתירה בדברי ר' יונתן, דהא בעלמא ס"ל שעד שלא פירט הכתוב להדיא יחדיו, דנים לכל אחד בלחוד, ולכן ס"ל לגבי מקלל אביו ואמו שלא צריך פסוק מיוחד לחייב על קללת אביו או אמו לחוד. ואילו כאן גבי המתנדב עולה, צריך ייתור של או בפסוק [במדבר טו:ג] מן הבקר או מן הצאן, לומר שאינו צריך להביא גם בקר וגם צאן. ותירצה הגמ', דכיון שכתוב ומן הצאן בוי יתירא הו"א שצריך להביא משניהם.

² גם כאן הקשתה הגמ' סתירה בדברי ר' יאשיה, דכיון שס"ל בעלמא שגם בלא שיפרוט לך הכתוב יחדיו משמע שניהם ביחד, אי"כ איך מיותר לו הפסוק בבמדבר הני"ל למעט לעולת עוף מנסכים, הרי אנו צריכים את האן לחלק שלא נחשוב שהמתנדב עולה צריך להביא גם מהבקר וגם מהצאן. ותירצה הגמ', שיש לר' יאשיה ייתור של ואם הכתוב בויקרא א', ללמד לחלק.

³ ובהמשך הסוגיא אמרה הגמ', שהוא צריך את הפסוק להיכא שהביא שני קרבנות ממין אחד לומר שגם בכה"ג צריך שני נסכים.

⁴ דכיון דכתיב או ללמד שחייב להביא נסכים על נדר לבד ועל נדבה לבד, אי"כ ודאי שגם כשהביא את שניהם יחד שחייב להביא פעמים נסכים.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף צא:

מנין שצריך להביא נסכים בקרבנות דמצורע ודנזיר?

עולה	שלמים	חטאת	אשם
על העולה	אינו מביא שלמים	זבח	אן לזבח ⁵
מנחתם ונסכיהם	מנחתם ונסכיהם	אין בהם נסכים ⁶	בנזיר

המביא קרבן החייב בנסכים מכבש או מאיל או מפלגס, מה הם נסכיו? [תוד"ה דמיית].

כבש - בן שנה	יין	סולת	שמן
רביעית ההין - ג' לוג	רביעית ההין - ג' לוג	עשרון	רביעית ההין - ג' לוג
איל- בן שנתים	שלישית ההין - ד' לוג	ב' עשרונים	שלישית ההין - ד' לוג
פלגס - בן י"ג חדש	רביעית ההין - ג' לוג ⁷	לר' יוחנן: ב' עשרונים לבר פדא: ג' עשרונים ⁸	לר' יוחנן: ד' לוג לבר פדא: ז' לוג

⁵ ואי אפשר ללמוד במצורע לקרבנות חטאת ואשם שניהם מזבח, הגם שגבי חטאת של נזיר טהור ואשם של נזיר טמא ילפינן לשניהם מ"זבח", לענין שיכול לתת שערו באש של תחת הדוד שלהם, ואינו צריך לתת דוקא תחת הדוד של העולה או השלמים. מ"מ שאני התם שגם חטאת נזיר טהור בא להכשירו לשתות בין, וגם אשם נזיר טמא בא להכשירו למנות שוב נזירות טהרה, לכך שניהם יכולים ללמוד מפסוק אחד. משא"כ במצורע שחטאת בא לכפר על השבעה דברים שנענש עליהם בצרעת, והאשם בא להכשירו לבוא במחנה, וכיון שאין ענינם אחד הם צריכים ב' פסוקים.

⁶ דכתיב [במדבר ו: יז] "ואת האיל יעשה זבח שלמים וכו' מנחתו ונסכו", ודרשו מזה שנכתב שוב לנסכי האיל אף שכבר הוא כתוב בדין השלמים קודם, אלא שבא לומר לך שדוקא הבא בנדר ונדבה טעון נסכים, משא"כ חטאת דנזיר טהור ואשם דנזיר טמא שאינם באם בנדר ונדבה שאינם טעונים נסכים.

⁷ ר' יוחנן דריש מקרא ד"או איל" לרבות פלגס שהוא בריה בפני עצמה שנסכיו כנסכי איל. ובר פדא חולק וסובר שפלגס הוא ספק כבש ספק איל, לכך צריך להביא לו נסכי האיל שהם מרובים, ומתנה שאם זה איל אלו נסכיו, ואם זה כבש, הלוג המיותר יהיה לנדבה. ואע"ג שא"א להתנדב לוג אחד אלא או כנסכי איל או ככבש [או כפר], כאן כיון שקרב יחד עם הג' לוגים האחרים - מותר. ומבואר בתוס', שמנסכים להם כפי דינם, לר"ע לספלים ולר' טרפון לאישים.

⁸ דכיון שלשיטתו הוא ספק וכנ"ל, א"כ צריך לעשות שתי מנחות בשני כלים, אחת גדולה ואחת קטנה ולכך יביא סולת ושמן כאלו מביא גם כבש וגם איל ויעשו שני מנחות, ויתנה שאחת היא לחובתו ואחת לנדבה.